

Српска власт је 24. марта 2009. показала да је свесна чињенице да не може, али је истовремено демонстрирала да жели да остане на линији политичких интереса Запада, без обзира на западна настојања да се Србији дефинитивно откине део територије и историје. Услов за тај опстанак је даље истрајавање на пропагандној матрици Запада о околностима НАТО бомбардовања, са тенденцијом да се она из политичко-прагматичних оквира преводи у историјски ревизионизам.

Обележавање десет година бомбардовања у Србији изразило је амбивалентну позицију српских власти. Над пропагандним концептом осуде „Милошевићевог режима” све више се надвија истина о злочинима НАТО-а.

О чему говори овај дуализам истине и пропаганде? О политичкој вештини, прагматизму, опортунизму, настојању да се заштите интереси које обезбеђује власт, или о томе да истина неумољиво крчи свој пут и да постаје све утицајнији фактор и на политичкој сцени.